

**Győri Ítéltábla**  
**Pf.II.20.178/2016/10/I.**

A Győri Ítéltábla a dr. Ecseghy János ügyvéd által **felperesnek** a Sopow-Gammer-Nagy Ügyvédi Iroda által képviselt **alperessel** szemben kártérítés megállapítása iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2016. június 20. napján kelt, 13.P.20.334/2015/30. sorszámú ítéletével szemben a felperes részéről 33. sorszámon bejelentett fellebbezés és az alperes által Pf.3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét megváltoztatja, s a marasztalási összeget 18.795.000. (Tizennyolcmillió - hétszázkilencvenötezer) Ft-ra és annak az elsőfokú ítéletben írt kamataira **f e l e m e l i**, míg a felperest terhelő perköltség összegét 1.118.109. (Egymillió - egyszáztizennyolcezer - egyszázkilenc) Ft-ra

**l e s z á l l í t j a**,

egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg 947.100. (Kilencszáznegyvenhétezer - egyszáz) Ft fellebbezési - és 139.100. (Egyszázharminckilencezer - egyszáz) Ft csatlakozó fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 127.000. (Egyszázhuszonhétezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s**

1992. október 2. napján **E.L.** bérbeadó, valamint az ... Kft. bérlő között a 2002. október 15. napjáig terjedő 10 éves határozott időtartamra helyiségbérleti szerződés jött létre az ... hrsz-ú, ... szám alatti házasingatlan utcai bejárattal rendelkező 100 m<sup>2</sup> alapterületű ingatlanrészére, amelyben a „...” Borozó működött. A szerződés 7. pontjában a bérbeadó és a bérlő megállapodtak, hogy a bérleti jogviszony fennmarad az ingatlan tulajdonosának megváltozása esetén is. A bérbeadó hozzájárult, hogy a bérlő a helyiségeket albérletbe adja. 1993. január 15. napján ezt a bérleti szerződést a felek úgy módosították, hogy a lejárat idejét 2007. február 28. napjában állapították meg. 1997. december 9-én az engedményező bérlő ... Kft., valamint az engedményes felperes között engedményezési szerződés jött létre az ..., ... szám alatti ingatlanra fennálló két bérleti jogviszonyból (az 1992. október 2. napján kelt „...” Borozóra vonatkozó és az 1992. február 27. napján a ... söröző és bárba létrejött) eredő valamennyi jogosultság átengedésére, mellyel a bérleti szerződésekből eredő valamennyi kötelezettség is átszállt. Az 1998. január 6. napján kelt albérleti szerződéssel a bérlő felperes az albérlő **F.F.-né** használatába adta az utcai bejárattal rendelkező „...” Borozó üzlethelyiséget a berendezési tárgyakkal együtt, az 1998. március 1. napjától kezdődő határozatlan időtartamra, albérleti díjként havi 60.000.Ft + áfa összeget kikötve. Az 1998. február 16. napján kelt albérleti szerződéssel a bérlő felperes a ... Betéti Társaság albérlőnek a másik 200,4 m<sup>2</sup> alapterületű

... söröző, kerthelyiség, játékterem és éjszakai bár helyiségeit adta albérletbe az 1998. március 1. napjától kezdődő határozatlan időtartamra 1.500.Ft/m<sup>2</sup> + áfa albérleti díjat kikötve.

A ... szám alatti 19.404 hrsz-ú ingatlan  $\frac{1}{4}$  arányú tulajdoni illetőségét az alperes volt házastársa, **Sz.F.** 1991. április 18. napján szerezte meg. Az **E.L.** bérbeadóval - mint adóssal - szemben folyamatban volt végrehajtási eljárásban a tulajdonát képező  $\frac{3}{4}$  tulajdoni illetőségre vezetett, 1998. január 7. napján megtartott végrehajtási árverésen az alperes megszerezte az ingatlanilletőség tulajdonjogát 9.000.000.Ft vételárért. Az árverési vevő részére az ingatlant a végrehajtó 1998. március 3-án végrehajtási kényszerrel, zárcserével adta birtokba. 1997. december 17-én az alperes közös tulajdon megszüntetése során magához váltotta **Sz.F.**  $\frac{1}{4}$  tulajdoni illetőségét.

A Győri Ítéltábla a 2015. szeptember 2. napján kelt Pf.II.../2015/6/I. sz. alatti közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes kártérítési felelősséggel tartozik a felperessel szemben az ..., ... szám alatti ingatlanra vonatkozóan a 2000. március 10. és 2005. március 4. napja közötti időszakban az albérleti díjbevételek elmaradása miatti üzleti haszonért.

A felperes módosított keresetében 18.795.000.Ft kártérítés, valamint annak a 2000. március 10. napjától a kifizetés napjáig járó a Ptk.301/A.§-a szerinti mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A részben megismételt eljárás során a keresetét arra alapította, hogy az általa bérelt ingatlanilletőségre a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 426.§-a alapján jogszerűen köthetett albérleti szerződést. Az ingatlan  $\frac{3}{4}$  tulajdoni illetőségét végrehajtási árverésen megszerző alperes a bérlő felperes birtoklását birtoksértéssel szüntette meg. A kérelmére, a helyi jegyző előtt indult birtokvédelmi eljárásban hozott határozatot megváltoztató jogerős bírósági ítélet (a ... Megyei Bíróság 2002. december 6. napján kelt Pf..../2002/3. szám) megállapította, hogy az alperes birtoksértést követett el, amikor a bérelt helyiségek birtoklását és használatát megakadályozta. Az **E.L.** adóssal szemben folyamatban volt végrehajtási eljárásban a bírósági végrehajtó az alperest tájékoztatta, hogy az árverezett ingatlant bérlet terheli, így az ingatlan „lakottan” került átadásra. Ezért a birtoksértő alperest terheli a birtokháborítással okozott kár megtérítése, amelynek időszaka az ítéltábla közbenső ítéletében meghatározott 2000. március 10. és 2005. március 4. napja közötti időszak.

Az alperes *ellenkérelmében* a keresetet 3.478.000. Ft erejéig elismerte, ezentúl a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy - a kártérítési felelősség általános feltételei (Ptk.339.§ (1) bekezdés) fennállta esetén is - felelőssége legfeljebb csak a 2002. december 7. és 2004.szeptember közötti időszakra állhat fenn. 2002. december 7. napjáig az alperesi birtokháborítást megállapító ítélet jogerőre emelkedéséig az alperes jogszerűen járt el, addig a felperes az árverezett ingatlant az alperesnek birtokba adó önálló bírósági végrehajtóval szemben érvényesíthet kártérítési igényt. (Ptk. 349. § (1) bekezdés) Ugyanakkor az említett ítélet végrehajtására indult végrehajtási ügyben a felperes 2004. szeptember 15. napját követően már nem „szorgalmazta” további végrehajtási cselekmény foganatosítását a meghatározott cselekmény karhatalom igénybevételére vonatkozó végzés (2004. január 4.) eredménytelensége után. A felperes ezért 2004. szeptember 15. napját követően a kárenyhítési kötelezettségének (Ptk.340.§ (1) bekezdés) nem tett eleget, erre az időszakra a kárát maga köteles viselni. A kárenyhítési kötelezettségét sértette a felperes azzal is, hogy kiesett albérleti díj bevételei pótlására 1998 második félévétől más üzlethelyiséget nem keresett.

Az elsőfokú bíróság fellebbezett *ítéletével* az alperest kötelezte 6.956.000.Ft, valamint annak a 2002. szeptember 26. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk.301.§ (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Kötelezte a felperest 2.800.000.Ft perköltség alperes részére

megfizetésére. Ezen túlmenően a keresetet elutasította. Határozata indokolásában elsődlegesen arra tért ki, hogy a felperes az elmaradt albérleti díjból származó elmaradt hasznát a 2000. március 10. napjától 2005. március 4. napjáig terjedő időszakra érvényesítheti. Ugyanis a felperes 2005. március 10. napján felszólító levelet küldött követelése érvényesítésére az alperesnek, mely az elévülést megszakította, így ettől az időponttól számított 5 évre visszamenően érvényesíthet kártérítési igényt. Másfelől az alperes az ingatlant 2005. március 4. napján értékesítette, így ezt követően a felperes kárai megtérítése nem az alperestől követelhető. Ezt követően a törvényszék azt vizsgálta, hogy a felperes eleget tett-e a Ptk.340.§ (1) bekezdése alapján őt terhelő kárenyhítési kötelezettségének. Úgy ítélte meg, hogy a felperes azzal, hogy a követelése érvényesítésére birtokpert, valamint végrehajtási eljárás kezdeményezett, minden jogszerű intézkedést megtett annak érdekében, hogy a bérelt ingatlan birtokát visszakaphassa.

A felperes elmaradt hasznai, a kereset összege meghatározására a törvényszék könyvszakértői bizonyítást folytatott le. A kiegészítő könyvszakértői véleményből a törvényszék azt a levezetést fogadta el, amely a felperes elmaradt albérleti díj bevételeit a korábban beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény alapján és nem a felperes által megkötött albérleti szerződések alapján határozta meg. Eszerint a kiesett bérleti díj a károsodás időszakában 11.664.000.Ft volt, melyből levonva a bevételhez kapcsolódó állandó- és változó kiadásokat, a felperes elmaradt üzleti haszna 6.956.000.Ft-ban határozható meg. A felperest terhelő perköltség megállapításánál a törvényszék abból indult ki, hogy a felperes az eredeti 83.330.500.Ft perértékhez képest 91,65% arányban lett pervesztes.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása és az alperest terhelő marasztalási összeg 18.795.000.Ft és járulékaira felemelése iránt a felperes terjesztett elő *fellebbezést*. Jogorvoslati kérelmében kiemelte, hogy a nem lakás célját szolgáló bérletek díjainál a felek megállapodása az irányadó. Az albérleti szerződések jogszerűek, jogsértő kitélt nem tartalmaznak, ilyen kikötésre az alperes sem hivatkozott, csupán sokallta az összeget. Ezért a jogvita eldöntésénél a szerződésekből kell kiindulni, és a könyvszakértőnek a szerződések adatait kell alkalmazni. A marasztalási összeg felemelésével egyidejűleg kérte az elsőfokú perköltségre vonatkozó határozat megváltoztatását is.

Az alperes *csatlakozó fellebbezésében* az őt terhelő marasztalási összeg 3.478.000.Ft és járulékaira leszállítását kérte. Jogorvoslati kérelmét az alperes arra alapította, hogy az alperesnek a Ptk.339.§ (1) bekezdése, 355.§ (4) bekezdése alapján csak azt a kárt kell megtérítenie, amely az ő jogellenes magatartásával okozati összefüggésben következett be. Fenntartotta, hogy a felperes kárát részben az önálló bírósági végrehajtó is okozta, aki - tudván arról, hogy a felperest az árverezett ingatlanon bérleti jog illeti meg - az alperest a záruk lecserélésével birtokba helyezte. Így az önálló bírósági végrehajtó, valamint az alperes a Ptk.344.§ (1) bekezdése szerint közös károkozónak minősül. A felperes a pert csak az alperessel szemben indította meg, a végrehajtóval szemben igényt nem érvényesített. Ez a mulasztás a Ptk.340.§ (1) bekezdése szerint a felperes terhére esik. Helyesen a kármegosztás arányát közlte, valamint a végrehajtó között  $\frac{1}{2}$  -  $\frac{1}{2}$  arányban kell meghatározni.

Az alperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet felperesi fellebbezéssel érintett rendelkezése helybenhagyását kérte. Megítélése szerint helyesen járt el a törvényszék, amikor a könyvszakértői vélemény alapján a felperes elmaradt bevételeit a piaci bérleti díjak alapján határozta meg. Kiemelte, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során már hivatkozott a felperes által 1998. február 16. napján a ... Betéti Társasággal kötött albérleti szerződés színleltségére. Rámutatott, hogy a felperes jogelődje, az ... Kft. az ingatlan tulajdonosával, E.L.val 1992. február 27-én 10.000.Ft/hó bérleti díjat kikötve kötött bérleti szerződést. Ugyanakkor az említett 1998. február 16. napján kelt albérleti szerződésben a bérleti díj ennek mintegy 30-szorosa, 1.500.Ft/m<sup>2</sup> + áfa/hó, amely havonta

375.750.Ft bruttó bérleti díjat (300.600.Ft + áfa) jelent. Az albérleti szerződés megkötése idején az albérlő betéti társaság a bérelt ingatlanra üzemeltetési engedéllyel nem rendelkezett, a betéti társaság üzletvezetője az ingatlan tényleges tulajdonjogi állapotát nem ismerte, az üzletvezetőt (S.G.) a szerződéskötésekor a „teljes érdektelenség és tájékozatlanság” jellemezte. Mivel a Ptk.234.§ (1) bekezdése szerint a semmis szerződés érvénytelenségére bárki határidő nélkül hivatkozhat a felperes a semmis albérleti szerződés alapján jogszerűen igényt nem támaszthat.

A felperes a csatlakozó fellebbezésre előterjesztett *fellebbezési ellenkérelmében* - tartalmilag - az elsőfokú ítélet csatlakozó fellebbezés által érintett rendelkezése helybenhagyását kérte. Megítélése szerint jelen ügy jogalapjában az ingatlant az alperesnek birtokba adó végrehajtónak semmiféle szerepe nem volt. Kifogásolta, hogy a törvényszék ítéletében nem adta indokát annak, hogy az elmaradt bevételnél miért a műszaki szakértő által meghatározott bérleti díjakból indult ki. A perköltségviselésről szóló határozathozatalnál kérte figyelembe venni, hogy a felperes a keresetét a szakértői vélemény alapján szállította le. A felperes az alperes fellebbezési ellenkérelmére előterjesztett észrevételeiben vitatta az 1998. február 16. napján kelt albérleti szerződés színleltésg miatti semmisségét. Kitért arra, hogy az említett albérleti szerződés bevezetőjében a felek rögzítették, hogy a bérbeadó bérleti jogviszonya milyen időtartamban áll fenn és a szerződés 2. pontjában meghatározták, hogy a ... Betéti Társaság albérlő a vendéglátóipari tevékenységhez köteles a hatósági engedélyeket beszerezni. Tévesnek nevezte az alperes azon megállapítását, hogy az albérlő ... Bt-nek a működéshez szükséges valamennyi szakhatósági engedélyt előzetesen be kellett volna szereznie. Annak, hogy az 1992. október 2.napján kelt bérleti szerződésben az abban részes felek 10.000.Ft, míg az alperes által vitássá tett albérleti szerződésben ennek sokszorosát kitevő bérleti díjat kötöttek ki, amiatt nem tulajdonított jelentőséget, mert az engedményezést megelőzően a bérlő az ingatlanban többmilliós nagyságrendű felújítást és átalakítást végzett.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a felperessel szemben 2016. augusztus 17-i kezdő időponttal kényszertörlési eljárás volt folyamatban. A Tatabányai Törvényszék Cégbírósága a 2017. március 9. napján kelt Kt.../6. szám alatti végzésével a kényszertörlési eljárást megszüntette és kezdeményezte a cég ellen a felszámolási eljárás megindítását.

Az elsőfokú bíróság a nagyobbbrészt helyesen megállapított tényállásból részben téves jogkövetkeztetésre jutva határozta meg az eljárása során beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény alapján a felperest megillető kártérítés összegét.

Ezért a fellebbezés alapos, míg a csatlakozó fellebbezés alaptalan.

Az ítélet tábla előjáróban kiemeli, hogy 2015. szeptember 2. napján a Pp.213.§ (3) bekezdése alapján közbenső ítéletet (Pf.II..../2015/6/I. szám) hozott az alperest a felperessel szemben terhelő kártérítési felelősség fennállásáról. A közbenső ítélet szerződésen kívül okozott kárért fennálló (Ptk.339.§ (1) bekezdés) alperesi felelősséget állapított meg és annak anyagi jogereje (Pp.229.§ (1) bekezdés) kiterjedt a kártérítési felelősség valamennyi feltételére. Így megállapította az alperes jogellenes és károkozó magatartását, a felperes kára bekövetkezését, a károkozás időszakát (2000. március 10. és 2005. március 4. napja között), illetve azt, hogy a felperes a kárenyhítési kötelezettségének (Ptk.340.§ (1) bekezdés) eleget tett. A jogerős közbenső ítélet meghozatala után ezért az elsőfokú bíróságnak a Pp.213.§ (3) bekezdése II. mondata szerint csak a kártérítési követelés összege kérdésében kellett állást foglalnia. Ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzi az alperes kártérítési felelőssége fennállására, a károkozás időszakára, illetve a felperes kárenyhítési kötelezettsége vizsgálatára vonatkozó részeket. (5. oldal 3-5. bekezdés, 6. oldal 1. bekezdés)

Az ítélet tábla egyetértett a felperes fellebbezésével abban, hogy a közbenső ítéletet követően az albérleti díjbevételek elmaradása miatti üzleti hasznát nem az eljárás korábbi szakaszában beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményben kimunkált - fiktív piaci - bérleti díjak, hanem a felperes által az alperesi károkozó magatartást megelőzően megkötött albérleti szerződések konkrét díjtételei alapján kell meghatározni. A felperes kára ugyanis amiatt keletkezett, mert az alperes a végrehajtási árverést követően birtokba vette a felperes által albérletbe adott üzlethelyiségeket, és azok birtoklását és használatát megakadályozta. A felperes kára tehát nem azzal keletkezett, hogy az alperes jogellenes birtoklását követően nem tudta az általa bérelt üzlethelyiségeket - a piacon elérhető díjakért - albérletbe adni, hanem azzal, hogy a korábban kötött albérleti szerződések alapján az albérelőnek a használatot nem biztosíthatta, így elesett az albérleti szerződésekben kikötött díjaktól. Így a felperes elmaradt haszna meghatározásánál nem az ingatlanforgalmi szakértői véleményben meghatározott 11.664.000.Ft vélt díjbevételekből, hanem az albérleti szerződések alapján megállapítható 26.888.777.Ft kiesett bevételből kellett kiindulni. Ez utóbbi esetben a könyvszakértői vélemény (23. szám) a felperes elmaradt hasznát a károkozás időszakában 18.795.000.Ft-ban állapította meg, melyre a felperes kártérítésként igényt tarthat.

Az alperes csatlakozó fellebbezését arra alapította, hogy az árverés útján megszerzett ingatlant a részére birtokba adó önálló bírósági végrehajtóval  $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$  arányban osztozik a felperest megillető kártérítési összegben, így az alperest csak annak fele, 3.478.000.Ft terhelheti. Ennek az érvelésnek amiatt nincs kellő jogi alapja, mert a Ptk.344.§ (1) bekezdése szerint a közös károkozók felelőssége a károsulttal szemben egyetemleges. Egyetemleges kötelezettség esetében pedig minden kötelezett az egész szolgáltatással tartozik (Ptk.337.§ (1) bekezdés), tehát a károsult választása szerint az egyetemleges károkozók bármelyikétől a teljes kárösszeget követelheti. Kármegosztásnak a Ptk.344.§ (1) bekezdése II. fordulata és 344.§ (2) bekezdése szerint csak a károkozók egymás közötti viszonyában van helye. Ezért nincs jelentősége és a kárenyhítési kötelezettség elmulasztásának sem tekinthető, hogy a felperes nem érvényesített igényt az önálló bírósági végrehajtóval szemben.

Az alperes végül eredménytelenül hivatkozott a felperesi kártérítési követelés alapjául szolgáló egyik albérleti szerződésre, az 1998. február 16. napján kelt, ... Betéti Társasággal kötött szerződés színlelt ségére, semmisségi kifogás útján. Egyrészt azért, mert - a már kifejtettek szerint - az eljárás ezen szakaszában a bíróságnak már csupán a felperest megillető kártérítési követelés összegéről kellett határoznia, míg a kártérítési követelés jogalapja már ítélt dolog volt. (Pp.213.§ (3) bekezdés, 229.§ (1) bekezdés) A felperes elmaradt üzleti haszon megtérítése iránti keresetét az 1998. január 6. és 1998. február 16. napján kelt albérleti szerződések alapján őt megillető és a károkozás folytán elmaradt díjbevételekre alapította. Így a közbenső ítélet anyagi jogereje arra is kiterjedt, hogy a felperes ezen albérleti szerződésekből eredő elmaradt hasznát követelheti, a szerződéseket érvényesnek tekintve.

Másfelől nem hagyható figyelmen kívül, hogy a Ptk.234.§ (1) bekezdése szerint a semmis szerződés érvénytelenségére, ha a törvény kivételt nem tesz, ugyan bárki határidő nélkül hivatkozhat, azonban a más személyek között létrejött albérleti szerződés a Ptk.234.§ (1) bekezdése szerint kifogás útján nem vitatható, ez az igény - a Pp.3.§ (1) bekezdése korlátai között - csak a keresettel érvényesíthető. (Legfelsőbb Bíróság Gfv.I..../1999/2. szám) Az alperes pedig az albérleti szerződés semmissége megállapítása iránt viszontkeresetet nem terjesztett elő.

Ezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a marasztalási összeget 18.795.000.Ft-ra és annak az elsőfokú ítéletben írt kamataira felemelte.

A per tárgyának értékéhez (83.330.500.Ft) mérten a felperes pernyertessége a megváltoztató másodfokú ítélet következtében 23%-os arányban határozható meg.

A kétfokú eljárás során a felperes lerótt 900.000.Ft kereseti - és 2.500.000.Ft fellebbezési illetéket, előlegezett 974.749.Ft szakértői díjat. Az ítélet tábla a korábbi másodfokú eljárásban a felperes részére 250.000. - illetve 158.750.Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltséget határozott meg. Az elsőfokú eljárásban a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3.§-a alapján 2.699.915.Ft + áfa (3.428.892.Ft) ügyvédi munkadíj határozható meg a felek részére. A felperes a teljes 8.212.391.Ft elsőfokú perköltségéből annak 23%-ára, 1.888.850.Ft-ra tarthat igényt.

Az alperes 3.428.892.Ft ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségét a korábbi másodfokú eljárásokban megállapított 317.500.Ft és 158.750.Ft 3.905.142.Ft elsőfokú perköltségre növeli. Ebből az összegből az alperes annak 77%-ára, 3.006.959.Ft-ra tarthat igényt. Ebbe az összegbe beszámítva (Pp.81.§ (1) bekezdés) a felperest megillető 1.888.850.Ft-ot, a felperest 1.118.109.Ft elsőfokú perköltség terheli. Ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított 2.800.000.Ft perköltséget a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján 1.118.109.Ft-ra leszállította.

A felperes fellebbezésének perértéke 11.839.000.Ft-ban, míg az alperes csatlakozó fellebbezésének perértéke 3.478.000.Ft-ban állapítható meg. A fellebbezés alaposnak, míg a csatlakozó fellebbezés alaptalannak bizonyult. Ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése és az Itv.59.§ (1) bekezdése alapján az alperes köteles viselni a felek személyes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt 947.100.Ft fellebbezési - és 139.100.Ft csatlakozó fellebbezési illetéket.

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban a pereszes alperest terhelő ügyvédi munkadíjat az R.3.§ (2), (5)-(6) bekezdései alapján az áfával növelt 127.000.Ft-ban állapította meg.

G y ő r , 2017. április 5.

**Dr. Szalai György sk. a**  
tanács elnöke

**Dr. Ferenczy Tamás sk.**  
előadó bíró

**Dr. Mészáros Zsolt sk. bíró**

A kiadmány hitelül  
kiadó: